

KLAIPĖDOS APYGARDOS TEISMAS**SPRENDIMAS**
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2017 m. rugpjūčio 21 d.

Klaipėda

Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Žydrūno Bertašiaus, Kristinos Domarkienės, Aušros Maškevičienės (kolegijos pirmininkė ir pranešėja), teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal **atsakovo E. K. (apeliantas) apeliacinį skundą** dėl Klaipėdos miesto apylinkės teismo 2017 m. balandžio 10 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovo V. R. patikslintą ieškinį atsakovams E. K. ir M. S. dėl nuostolių atlyginimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Ieškovas kreipėsi į Klaipėdos miesto apylinkės teismą su ieškiniu, juo prašė priteisti solidariai iš atsakovų 4500 Eur nuostolių atlyginimo, 730 Eur metinių palūkanų nuo 2013 m. vasario 19 d. iki ieškinio pateikimo teismui dienos, 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas. Ieškovas nurodė, kad 2013 metų vasario mėnesio pradžioje iš automobilių pirkimo-pardavimo verslu Italijoje užsiimančio atsakovo E. K. gavo pasiūlymą pirkti automobilį Audi A6, 2005 metų gamybos už 4500 Eur kainą. Šis pasiūlymas ieškovą sudomino, nes automobilis buvo geras ir už patrauklią kainą. Ieškovas nusprendė įsigyti atsakovo E. K. siūlomą automobilį, todėl 2013 m. vasario 18 d. bankiniu tarptautiniu mokėjimo pavedimu į atsakovo E. K. sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini), ieškovas sumokėjo atsakovui E. K. 4500 Eur, mokėjimo paskirtyje nurodant “už automobilį”. Minėto automobilio pirkime, kaip tarpininkas Lietuvoje, tarp ieškovo ir atsakovo E. K. dalyvavo ir atsakovas M. S.. Būtent atsakovas M. S. ieškovui nurodė atsakovą E. K. kaip savo automobilių verslo Italijoje partnerį, davė atsakovo E. K. banko sąskaitos numerį, kur ieškovas sumokėjo pinigus atsakovui E. K.. Atsakovas M. S. garantavo, kad automobilis bus nupirktas ir pargabentas į Lietuvą. Aplinkybę, kad atsakovas M. S. yra susijęs su šiuo sandoriu, patvirtino savo atsiliėpime į pradinį ieškinį ir atsakovas E. K.. Ieškovui sumokėjus atsakovui E. K. pinigus, ieškovas

laukė automobilio, tačiau atsakovas E. K. po kažkurio laiko per atsakovą M. S. informavo ieškovo, kad ieškovo išsirkinto automobilio nebėra, jį nupirko kitas asmuo, tačiau atsakovas E. K. nurodė, kad yra galimybė už ieškovo sumokėtus 4500 Eur nupirkti kitą automobilį. Kadangi pinigai buvo sumokėti, o ieškovas ieškojo nusipirkti automobilį už gerą ir ieškovui prieinamą kainą, ieškovas su tokiomis atsakovo E. K. pasiūlytomis sąlygomis sutiko. Be to, atsakovas M. S. ieškovui nurodė, kad jis greitai laiku važiuos į Italiją pas atsakovą E. K. ir viską sutvarkys. Po to, kurį laiką, atsakovas E. K. ieškovui vis pažadėdavo arba nupirkti automobilį arba gražinti pinigus, tačiau, iki šiol atsakovas E. K. savo įsipareigojimų nėra įvykdęs, t. y. automobilio nenupirko ir pinigų ieškovui negražino. 2015 m. pabaigoje ieškovui tapo žinoma, kad atsakovas E. K. yra skolingas ne tik ieškovui, bet ir kitiems asmenims (tiek fiziniams, tiek ir juridiniams asmenims), taip pat sužinojo, kad atsakovui E. K. galimai yra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl nusikalstamos veikos, numatytos Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 182 straipsnyje (sukčiavimo). Ieškovui nusprendus kreiptis į teismą, ir atsakovui E. K. gavus teismo procesinius dokumentus, atsakovas E. K. susisieikė su ieškovu telefonu, nurodydamas, kas jis nebėra ieškovui nėra skolingas, o ieškovui skolingas yra atsakovo E. K. verslo partneris, kaip tarpininkas Lietuvoje veikiantis atsakovas M. S.. Ieškovas nesutinka su tokiais atsakovo E. K. argumentais, kad tik atsakovas M. S. turi būti atsakingas už ieškovui padarytų nuostolių atlyginimą, nes pinigus ieškovas mokėjo ne atsakovui M. S., kuris be kita ko, pinigų mokėjimo momentu, t. y. 2013 m. vasario 18 d. buvo Lietuvoje, ir kartu su ieškovu buvo kredito įstaigoje ir matė, kad ieškovas pinigus pavedimu sumokėjo atsakovui E. K., tuo metu buvusiam Romoje, Italijoje. Mano, kad abu atsakovai E. K. ir M. S. pažeidė savo įsipareigojimus pagal šalių susitarimą, todėl turėtų būti tenkintas ieškovo reikalavimas priteisti solidariai iš atsakovų 4500 Eur. Atsižvelgiant į tai, kad 2013 m. vasario 18 d. atsakovui E. K. sumokėjus pinigus už automobilio pirkimą, o atsakovui M. S., dalyvaujant kaip tarpininkui, abu atsakovai privalėjo perduoti ieškovui automobilį, tačiau to nepadarė, tai laikytina, jog atsakovai ieškovo pinigais naudojosi nuo 2013 m. vasario 19 d. iki ieškinio padavimo teismui dienos, todėl priteistina iš atsakovų solidariai 5 procentai metinių palūkanų, skaičiuojant nuo 2013 m. vasario 19 d. iki ieškinio padavimo teismui dienos, kas sudaro 730 Eur (39 mėnesiai x 0,416 proc. mėnesinių-palūkanų (5 procentai/12 mėnesių) = 16,224 procentų palūkanų x 4500 Eur = 730 Eur). Iš atsakovų solidariai priteistinos 5 procentų dydžio metinės palūkanos už priteistą sumą nuo bylos teisme iškėlimo dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo.

2. Atsakovas E. K. atsiliepimu į ieškovo pirminį ieškinį nesutiko su ieškovo reikalavimais. Atsakovas E. K. nurodė, ši byla nėra teisinga Lietuvos Respublikos teismams. Prašė skirti ieškovui baudą už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis bei teismo klaidinimą. Atsakovas E. K. procesiniuose paaiškinimuose paaiškino, kad ieškovas ir atsakovas E. K. susitarė ne dėl automobilio Audi A6 pirkimo, o dėl automobilio BMW Z4 pirkimo. 2013 m. kovo 20 d. automobilis BMW Z4 buvo parduotas ir perduotas ieškovui už 4500 Eur. 2013 m. liepos 17 d. ieškovo sutuoktinė internetiniame puslapyje autoplius.lt, patalpino skelbimą dėl automobilio pardavimo. 2013 m. liepos mėnesį automobilio BMW Z4 įsigijo K. G.. 2013 m. liepos 5 d. ieškovas sumokėjo atsakovui E. K. 4000 Eur mokėjimo pavedimą nurodė „skolos gražinimas“. Atsakovas E. K. procesiniuose paaiškinimuose prašė skirti baudą ieškovui už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis.

3. Atsakovas M. S. teismo posėdžio metu nurodė, kad ieškovas yra jo svainis. Egidijus buvo vertėjas, atsakovas M. S. su juo pažįstamas nuo 2006 metų ir juo pasitikėjo.

II. Pirmosios instancijos teismo sprendimo esmė

4. Klaipėdos miesto apylinkės teismas 2017 m. balandžio 10 d. sprendimu ieškinį tenkino iš dalies. Nusprendė priteisti iš atsakovo E. K. ieškovui V. R. 4724 EUR nuostolių atlyginimo ir 224 Eur palūkanų iki ieškinio pateikimo dienos, 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo priteistos 4724 Eur sumos nuo bylos iškėlimo teisme (2016 metų balandžio 28 d.) iki teismo sprendimo visiško įvykdymo, 102 Eur bylinėjimosi išlaidų dėl žyminio mokesčio sumokėjimo. Kitą ieškinio dalį atmetė. Priteisė iš

atsakovo E. K. 6 Eur žyminio mokesčio valstybei. Atmetė atsakovo E. K. prašymą skirti ieškovui baudą už piktnaudžiavimą procesu.

4.1. Teismas nurodė, kad atsakovas E. K. nebuvo automobilio BMW Z4 savininkas, o nebūdamas savininku neturėjo įgalinimų jo parduoti ieškovui, todėl ir nepardavė.

4.2. Teismas konstatavo, kad atsakovo E. K. prievolė ieškovui yra asmeninė, todėl 4500 Eur nuostolių atlyginimą priteisė iš atsakovo E. K. (CK 6.6 straipsnio 1 dalis).

4.3. Teismas konstatavo, kad atsakovas E. K. prievolę ieškovui turi įvykdyti per septynias dienas nuo tos dienos, kuria kreditorius pareikalavo prievolę įvykdyti (CK 6.53 straipsnio 2 dalis), t. y. nuo pareiškimo dėl teismo įsakymo padavimo teismui dienos įteikimo atsakovui E. K. – 2016 metų gegužės 5 d.

4.4. Teismo nuomone, nėra pagrindo pripažinti, jog ieškovas nesąžiningai pareiškė nepagrįstą ieškinį ar veikė prieš greitą ir teisingą bylos išsprendimą, pažeidė proceso ekonomiškumo ir koncentracijos principus. Dėl to nenustatė pagrindo tenkinti atsakovo E. K. prašymo ir skirti ieškovui baudą už piktnaudžiavimą procesu.

III. Apeliacinio skundo ir atsiliepimo į apeliacinį skundą argumentai

5. Apeliantas teismui pateikė apeliacinį skundą, juo prašo panaikinti sprendimą ir priimti naują sprendimą - ieškinį atmesti; skirti baudą ieškovui už piktnaudžiavimą savo procesinėmis teisėmis bei teismo klaidinimą; priteisti iš ieškovo atsakovui bylinėjimosi išlaidas.

5.1. Teigia, jog pirmosios instancijos teismas neteisingai nustatė esmines bylos aplinkybes, kas sąlygojo netinkamą materialiosios teisės normų taikymą. Pirmosios instancijos teismas nenurodė nei atsakovo neteisėtų veiksmų, nei priežastinio neteisėtų veiksmų ir žalos ryšio, nei atsakovo kaltės.

5.2. Nors ieškinyje buvo nurodyta, kad šalys buvo susitarusios dėl automobilio Audi A6 pirkimo-pardavimo, tačiau ieškovas nepateikė jokių duomenų, kad pastarasis susitarė su atsakovu dėl automobilio Audi A6 įsigijimo.

5.3. Tikina, kad tiek atsakovas, tiek M. S., kaip tarpininkai, galėjo perduoti automobilį ieškovui nebūdami automobilio MBW Z4 savininkais.

5.4. Ieškovas atsakovui bankiniu pavedimu pervedė pinigus 2013 m. vasario 18 d. Dėl nuostolių priteisimo ieškovas kreipėsi į teismą tik 2016 metais. Akivaizdu, kad jei automobilis ieškovui nebūtų perduotas, ieškovas nebūtų laukęs daugiau nei trejus metus.

5.5. Mano, kad Ieškovas kreipėsi į teismą siekdamas nesąžiningai bei piktavališkai pasipelnyti atsakovo sąskaita. Dėl to prašo skirti baudą už nepagrįsto, nesąžiningo ieškinio pareiškimą.

6. Atsiliepine ieškovas su skundu nesutinka, prašo jo netenkinti.

6.1. Ieškovas tikina, kad atsakovas jam nenupirko jokio automobilio ir pinigų negražino.

6.2. Atsakovas neįrodė, kad įgijo automobilį BMW Z4 ir jį perdavė ieškovui.

6.3. Tikina, kad atsakovo minimą automobilį už 1800 EUR įsigijo atsakovas M. S., o ieškovas tik padėjo suremontuoti ir parduoti.

6.4. Pažymi, kad atsakovo prašymas dėl baudos skyrimo nepagrįstas.

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos bylos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

Apeliacinis skundas tenkintinas.

7. Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro skundo faktinis ir teisinis pagrindas bei patikrinimas, ar nėra absoliučių sprendimo (nutarties) negaliojimo pagrindų (CPK 320 straipsnio 1 dalis). Esant šiai aplinkybei apeliacinės instancijos teismas tikrina teismo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą dėl apskųtos dalies ir analizuoja tik apeliaciniame skunde nurodytus argumentus. Šiuo nagrinėjimu atveju absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų apeliacinės instancijos teismas nenustatė (CPK 329 straipsnis).

Dėl žodinio bylos nagrinėjimo

8. Pagal bendrąją CPK įtvirtintą taisyklę apeliacinis skundas nagrinėjamas rašytinio proceso tvarka (CPK 321 straipsnio 1 dalis). Jis gali būti nagrinėjamas žodinio proceso tvarka, kai bylą nagrinėjantis teismas pripažįsta, kad žodinis nagrinėjimas yra būtinas (CPK 322 straipsnis). Iš paminėtų teisės normų akivaizdu, kad apeliacinio skundo nagrinėjimo tvarkos pasirinkimas yra bylą nagrinėjančio teismo diskrecija spręsti šį klausimą savo nuožiūra (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015-07-03 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-436-611/2015). Teisėjų kolegija mano, kad žodinis bylos nagrinėjimas nėra būtinas, nes nagrinėjamos bylos apeliaciniam skundui išnagrinėti reikšmingos faktinės ir teisinės bylos aplinkybės aiškios, proceso dalyviai savo poziciją yra išsamiai išdėstę procesiniuose dokumentuose.

Faktinės bylos aplinkybės

9. Bylos duomenimis nustatyta, kad 2013 m. vasario 18 d. ieškovas tarptautiniu mokėjimo pavedimu sumokėjo atsakovui E. K. 4500 Eur, mokėjimo paskirtyje nurodė “už automobilį”.

Dėl apeliacinio skundo argumentų

10. Ieškovas ieškinyje nurodė, kad 2013 metų vasario mėnesio pradžioje iš automobilių pirkimo–pardavimo verslu Italijoje užsiimančio atsakovo E. K. gavo pasiūlymą pirkti 2005 m. gamybos automobilį Audi A6, už 4500 Eur sumą. Atsakovas E. K. atsikirto, kad ieškovas ir atsakovas E. K. susitarė dėl automobilio BMW Z4 pirkimo ir ieškovui 2013 m. kovo 20 d. buvo perduotas automobilis BMW Z4, kurį 2013 m. liepos mėnesį įsigijo K. G..

11. Teisėjų kolegija atkreipia dėmesį, jog nors ieškinyje buvo nurodyta, kad šalys buvo susitarusios dėl automobilio Audi A6 pirkimo–pardavimo, tačiau ieškovas nepateikė jokių duomenų, kad pastarasis susitarė su atsakovu dėl konkretaus automobilio Audi A6 įsigijimo. Be to, teismo posėdžio metu pirmosios instancijos teisme ieškovas ne kartą nurodė, kad pastarajam būtų tikęs bet koks 4500 Eur vertės automobilis. Taigi, darytina išvada, kad ieškovas su atsakovu susitarė dėl 4500 Eur vertės automobilio įsigijimo.

12. Kolegijos įsitikinimu, pirmosios instancijos teismas, išanalizavęs VĮ Regitros pateiktus įrodymus ir Lietuvos Respublikos ambasados Italijos Respublikoje pateiktus paaiškinimus, padarė neteisingą išvadą, kad jeigu atsakovas E. K. nebuvo automobilio BMW Z4 savininkas, neturėjo įgalinimų jo parduoti ieškovui, todėl automobilio ir nepardavė. Šiuo aspektu svarbu tai, kad Ambasados rašte nurodoma, kad jei automobilis eksportuojamas į kitas šalis, surašomas eksportavimo aktas. Minėtame rašte be kitų aplinkybių nurodyta, kad paskutinis veiksmas, kuris buvo atliktas su automobiliu BMW Z4, buvo eksportavimo akto surašymas. Ambasados rašte nurodytos aplinkybės atitinka apelianto paaiškinimus, kad automobilis priklausė Italijos Respublikos piliečiui. Kadangi automobilis BMW Z4 buvo skirtas eksportavimui, su automobilio savininku apeliantas neprivalėjo pasirašyti pirkimo–pardavimo sutarties. Lietuvoje automobilis turėjo būti įregistruotas pateikus VĮ Regitrai 2013 m. kovo 20 d. pardavimo deklaraciją ir automobilio techninį pasą. Kaip matyti iš bylos duomenų, BMW Z4 automobilio pirmąja savininke Lietuvoje tapo K. G., anksčiau jokie kiti asmenys nuosavybės teisės į minėtą automobilį Lietuvoje neturėjo. Taigi, byloje esantys įrodymai patvirtina faktą, kad teismas skirtingai vertino tas pačias faktines aplinkybes. Civilinėje byloje nėra duomenų, kad automobilio savininkais būtų buvę apeliantas ir/ar M. S.. Dėl to šioje byloje turi būti vertinama ne tai, ar apeliantas ir/ar M. S. buvo automobilio savininkais, bet kuris asmuo atliko veiksmus, dėl kurių ieškovas de facto galėjo valdyti automobilį bei jį parduoti, nes tiek atsakovas, tiek M. S., kaip

tarpininkai, galėjo perduoti automobilį BMW Z4 ieškovui nebūdami automobilio savininkais (CPK 12, 178, straipsniai).

13. VĮ Regitra pateikė pirmosios instancijos teismui eksporto aktą, iš kurio matyti, kad pastarasis parengtas 2013 m. vasario 18 d., t. y. tą pačią dieną, kai ieškovas atliko 4 500 Eur bankinį pavedimą apeliantui. Be to, byloje yra pateikta apelianto 2013 m. kovo 20 d. deklaracija, kurioje nurodyta, kad apeliantas perdavė automobilį ieškovui. Pažymėtina, kad 2013 m. kovo 20 d. deklaracijoje pateikti išsamūs automobilio duomenys. Dėl to sutiktina su apeliantu, kad tuo atveju, jei M. S., o ne apeliantas būtų atlikęs visus būtinus veiksmus, kad ieškovas galėtų automobilį valdyti, apeliantas 2013 m. kovo 20 d. nebūtų žinojęs automobilio duomenų. Šiuo atveju nei ieškovas, nei M. S. nepateikė jokių rašytinių įrodymų, patvirtinančių, kad automobilį ieškovui perdavė M. S..

14. Bylos nagrinėjimo metu ieškovas patvirtino, kad gavo automobilį, turėjo galimybę jį valdyti bei jo sūnus patalpino skelbimą internetiniame puslapyje bei pardavė automobilį BMW Z4 K. G.. Pirmosios instancijos teismui buvo pateiktas K. G. elektroninis laiškas, iš kurio matyti, kad pastaroji automobilį asmeniškai įsigijo ne iš Italijos Respublikos piliečio, bet iš pardavėjo lietuvio (klaipėdiečio).

15. Aktualu pažymėti, jog pirmosios instancijos teismui buvo pateiktas išrašas iš apelianto banko sąskaitos, iš kurios matyti, kad ieškovas apeliantui 2013 m. liepos 5 d. pervedė 4000 Eur dydžio sumą, kurios mokėjimo paskirtis „skolos grąžinimas“. Kolegija sutinka su apeliantu, kad jei apeliantas nebūtų perdavęs ieškovui automobilio, ieškovas pastarajam nebūtų grąžinęs skolos (CPK 185 straipsnis).

16. Verta pastebėti, kad ieškovas apeliantui bankiniu pavedimu pervedė pinigus 2013 m. vasario 18 d. Dėl nuostolių priteisimo ieškovas kreipėsi į teismą tik 2016 metais. Spręstina, kad jei automobilis ieškovui nebūtų perduotas, ieškovas nebūtų laukęs daugiau nei trejus metus. Pažymėtina, kad ieškovas nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad kreipėsi į atsakovą dėl negauto automobilio.

17. Kolegijos nuomone, pirmosios instancijos teismas neatsakė į pagrindinius (esminius) bylos faktinius (automobilio įgijimo (perdavimo) aplinkybių) ir teisinius aspektus, dėl to byla buvo išspręsta neteisingai. Ieškovas savo ieškinyje nurodytų aplinkybių nepagrindė. Byloje įrodyta, kad ieškovui automobilis BMW Z4 buvo perduotas, jis jį valdė, automobilį Kaune pardavė ieškovo sūnus ir už jį gavo 6 100 Eur. Esant neįrodytam pagrindiniam reikalavimui dėl 4500 Eur nuostolių atlyginimo, kitų išvestinių reikalavimų nagrinėjimas netenka teisinės prasmės.

18. Teisėjų kolegija apibendrinama išdėstytus argumentus mano, kad pirmosios instancijos teismas ne iki galo tinkamai išanalizavo faktines bylos aplinkybes, ne iki galo tinkamai aiškino ir taikė materialinės ir procesinės teisės normas ir ieškinių reikalavimus nors ir iš dalies tenkino neteisėtai ir nepagrįstai, todėl apelianto apeliacinis skundas dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo laikytinas pagrįstu, minėtas pirmosios instancijos teismo sprendimas naikintinas ir priimtinas naujas sprendimas – ieškinyje netenkintinas (CPK 326 straipsnio 1 dalies 2 punktas).

Dėl baudos ieškovui skyrimo už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis

19. Dalyvaujantis byloje asmuo, kuris nesąžiningai pareiškė nepagrįstą ieškinį (apeliacinį ar kasacinį skundą, prašymą atnaujinti procesą, pateikė kitą procesinį dokumentą) arba sąmoningai veikė prieš teisingą ir greitą bylos išnagrinėjimą ir išsprendimą, gali būti teismo įpareigotas atlyginti kitam dalyvaujančiam byloje asmeniui šio patirtus nuostolius (CPK 95 straipsnio 1 dalis). Teismas, nustatęs šio straipsnio 1 dalyje numatytus piktnaudžiavimo atvejus, gali paskirti dalyvaujančiam byloje asmeniui iki penkių tūkstančių eurų baudą, iki 50 procentų iš šios baudos gali būti skiriama kitam dalyvaujančiam byloje asmeniui (CPK 95 straipsnio 2 dalis). Pagal kasacinio teismo formuojamą praktiką įstatyme nustatytos teisės įgyvendinimas gali būti laikomas piktnaudžiavimu tik išimtiniais atvejais, kai tokia teise akivaizdžiai naudojama ne pagal jos paskirtį (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2005 m. balandžio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-224/2005; 2010 m. kovo 2 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-94/2010, 2013 m. kovo 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-146/2013).

Nagrinėjamoje byloje yra akivaizdu, jog tarp ieškovo ir apelianto yra kilęs ginčas dėl jų tarpusavio įsipareigojimų. Kolegijos vertinimu, šioje negalima iš anksto buvo daryti vienareikšmiškos išvados, jog apeliantas nėra skolingas ieškovui dėl automobilio pirkimo pagal 2013 m. vasario 18 d. 4 500 vertės mokėjimo pavidimą. Tokias aplinkybes buvo galima nustatyti tik nagrinėjant šį ginčą iš esmės. Dėl to nėra pagrindo konstatuoti, kad ieškovas nesažiningai pareiškė nepagrįstą ieškinį. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, nėra pagrindo ir konstatuoti piktnaudžiavimo procesinėmis teisėmis ir paskirti už tai baudą, nes nėra nustatytas aiškiai nepagrįstas šių teisių įgyvendinimas, sukeltis tam tikrus neigiamus padarinius, pavyzdžiui bylos užvilkinimą, normalios proceso eigos sutrikdymą ar kt.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

17. Atsižvelgiant į tai, kad ieškinys netenkintinas, perskaičiuotinos bylinėjimo išlaidos (CPK 93 straipsnio 1, 2 dalys). Apeliantas patyrė 106 Eur žyminio mokesčio išlaidų, 2 000 Eur teisinės pagalbos išlaidų. Išlaidos už advokato teisinės paslaugas neviršija Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2015 m. kovo 19 d. įsakymu Nr. 1R-77, kuriuo buvo pakeistas Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymas Nr. 1R-85 „Dėl Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio patvirtinimo“ rekomenduojamą priteisti užmokestį. Atsižvelgiant į tai, apeliantui iš atsakovo priteistina 2 000 Eur teisinės pagalbos išlaidų, 106 Eur žyminio mokesčio, iš viso 2 106 Eur bylinėjimosi išlaidų.

Kolegija, vadovaudamasi CPK 325–333 straipsniais,

n u s p r e n d ž i a:

Klaipėdos miesto apylinkės teismo 2017 m. balandžio 10 d. sprendimą panaikinti.

Priimti naują sprendimą – ieškovo V. R. patikslinto ieškinio atsakovams E. K. ir M. S. dėl nuostolių atlyginimo netenkinti.

Atsakovo E. K. prašymo skirti ieškovui baudą už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis netenkinti.

Atsakovui E. K. priteisti iš ieškovo V. R. 2 106 Eur bylinėjimosi išlaidų.

Kolegijos teisėjai

Žydrūnas Bertašius

Kristina Domarkienė

Aušra Maškevičienė